

at vi vilde beholde den gældende Toldlov i Fred og Ro; men det er netop det, jeg ikke venter. Man har jo, som jeg ogsaa paaviste, da jeg havde Ordet forrige Gang, nu i henvend en Menneskealder fremsat Fordringen om en Revision af Toldloven og har netop gjort det i alt væsentligt i alt Fald ved at rejse Kravet om en Nedsættelse af Finanstolden, idet man fordrer en Nedsættelse af Tolden paa Livsfornødenheder. Saa længe dette Krav ikke er bragt til Hvide, saa længe man ikke vil erkende, at dette Krav for en længere Aarrække maa opgives, kan det ikke nytte, at vi i Aar, i denne Samling, vedtage at lade Toldloven blive bestaaende, thi derved beholde vi ikke nogen sikker Grund for vor fremtidige finansielle Stilling. For mig stiller det sig saaledes, at hvis man skulde begynde at gisne paa, at disse Krav kunde ventes opgivne, saa er man inde paa et Tankeeksperiment. Anderledes kan jeg ikke se paa det.

Med Hensyn til mine Udtalelser om den foreliggende Betænkning har jeg i Grunden intet andet at tilføje end dette, at jeg vil takke ærede Medlemmer, som have støttet mig, og som høre til samme Side her i Salen som Udvalgsflertallet. Ligeledes vil jeg bringe en Tak til det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen); thi de Udtalelser, vi hørte fra ham, gik jo dog ud paa, at den Betænkning, der forelaa fra Udvalgsflertallet, nærmest stiledede hen til at faa Landstinget til at udtale sin principielle Anerkendelse af den Opfattelse, som er gjort gældende af Toldkommissionens Flertal, medens man i øvrigt var villig til at vise Imødekommen under Sagens fremtidige Forhandling, saa vidt det kunde forsvares. Denne sidste Tilføjelse er jeg selvfølgelig meget glad ved, og jeg tør i saa Henseende altsaa haabe, at man i denne Samling vil kunne naa netop til at give denne Vilje til Imødekommen over for Sagens fremtidige Behandling et stærkere eller om jeg saa maa sige, mere praktisk Udtryk, end den tidligere har faaet.

Landbrugstolden har jo været Genstand for megen Omtale i det høje Ting. Jeg skal ikke nærmere komme ind her paa, men kun minde om, at jeg over for dette Spørgsmaal har erklæret mig rede til at forhandle, men at jeg har fremsat Ønsket om, at denne Forhandling — hvis vi skulde gaa til en saadan — maatte hvile paa et stærkere udtalt Krav fra Landbrugsgets Side om at faa en saadan Told, end der hidtil har foreligget. Jeg gentager, at

jeg vil anse det for meget uheldigt, om man nu vilde tage en Diskussion op om Landbrugstolden gennem et Forslag paa det foreliggende Toldlovsforslag. Jeg tror, det vilde hindre dettes fremtidige Gang gennem Tingene, og jeg skal altsaa meget anbefale, at man ikke gør det, men i øvrigt skal jeg nærmere forhandle om det med det Udvalg, som jeg haaber vil blive nedsat om denne Sag.

Formanden: Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) har Ordet for en kort Bemærkning.

Madsen-Mygdal: Ja, det var selvfølgelig at vente, at det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) vilde forsvare Udvalgsflertallets Betænkning fra i Fjor; han var jo Formand og Ordfører for Udvalgets Flertal. Jeg havde derfor ogsaa ventet, at der vilde komme adskilligt fra ham inden Forhandlingernes Slutning. Men jeg havde alligevel ikke ventet, at han vilde være gaaet saa nær til Grænsen af det jeg kan godt sige mindre passende for en Diskussion. Naar han siger, at jeg har lagt an paa at „farve“ i mit første Foredrag, saa er jeg mig bevidst, at jeg ingen Sinde, hverken nu eller tidligere, har lagt an paa at farve. Jeg befinder mig paa, saa godt jeg kan, at tale ud af en ærlig Overbevisning og intet videre. Det ærede Medlem vilde fremhæve som Eksempel paa, at jeg havde lagt an paa at farve, at jeg havde brugt Udtrykkene „en hel Række“ om forskellige Poster og dog nævnt dem alle sammen, saa at der ikke var flere tilbage. I saa Henseende skal jeg gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem maa have læst i Tidenden, at jeg fremhævede 3 Grupper af Varer, 3 Afdelinger, hvor Flertallet var gaaet yderligere til Højre end Toldkommissionens Flertal. Disse 3 Grupper omfattede en Række Forhøjelser, af hvilke jeg nævnte en Del, men langt fra alle. Det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg, at der er en Del Forhøjelser, jeg slet ikke nævnte. Dernæst er der større Forhøjelser, end Toldkommissionens Flertal foreslog, og endelig Forhøjelser i Mod-sætning til Toldkommissionens Flertal. Heller ikke her nævnte jeg alle. Jeg skal nævne to store Grupper, der indeholde store Positioner, nemlig Tømmer og Træ. I mit første Foredrag talte jeg slet ikke herom, og det er vitterligt nok, at det ærede Flertal er gaaet langt til højre for det, som Toldkommissionen som Helhed var enig om, paa alle disse Positioner, der